

קול החינוך

יו"ל ע"י 'ועד הורים'
למסירת מידע
ומשלוח מסמכים
טלפקס: 03-691-5752
דוא"ל: kol581562@gmail.com

לימודי החול מתוך תכנית היסוד של מוסד חינוך רשמי נלמדת בו בהיקף של 55% לפחות". בשורות אלו מקופלת הגזירה החמורה שטרדה את מנוחתם של מרנן ורבנן גדולי הדור זצוק"ל לאורך כל השנים בהם ניטשה המערכה הכבירה כנגד מזימה זו, שבאה לסיימה רח"ל בעת חקיקת סעיף מפורש זה בתקנות ההרסניות והמחייבות.

* * *

כאמור, בתקופה שלאחר חקיקת התקנות ההרסניות, החל משרד החינוך לפעול על מנת לממש את המזימה החמורה. לראשונה הוצגה דרישה זו בפני המנהלים בטפסי הרישיון שהונפקו על ידי משרד החינוך מיד לאחר חקיקת התקנות בשנה שעברה, ועתה בחודש האחרון היא שבה ועלתה שוב על ידי משרד החינוך בטפסי הרישיון העדכניים לקראת שנת הלימודים תש"פ, כשבטופס נוסף עליו התבקשו המנהלים לחתום אף הופיע נוסח התחייבות הזוי בזה הלשון: "אני מתחייב לעמוד תחת כל

ההנחיות הפדגוגיות של משרד החינוך!"

אלא, שלמרבית ההפתעה, בשתי הפעמים, משרד החינוך כביכול 'התקפל' וחזר בו מדרישה זו והסיר את הנוסחאות החמורות החדשות שהכניס לטפסי הרישיון.

וכאן אנו מגיעים לנקודת התמודדות חדשה ומורכבת של היהדות החרדית ומוסדות החינוך, במערכה על משמר החינוך של ילדי ישראל.

אם בעבר כל שנדרשנו הוא לעמוד ולבאר את הסכנות הנשקפות ממזימותיו הגלויות והסמויות של משרד החינוך, ואת החורבן הגדול הטמון בכל שינוי וכפיפות שהיא למשרד החינוך במתכונת הלימודים במוסדות החינוך החרדיים, הרי שבתקופה האחרונה התחדשה לפנינו התמודדות נוספת, מול מערכת הטעייה זדונית המונהגת על ידי משרד החינוך בשיתוף פעולה מלא של גורמים חרדיים.

מצד אחד, משרד החינוך מבצע את כל הפעולות להשתלטות על תלמודי התורה, באמצעות דרישות מפורשות ממנהלי התתי"ם

משרד החינוך מממש את תהליך ההשתלטות על תלמודי התורה

באמצעות מערכת הטעייה זדונית ומחושבת שמטרתה להטמיע את חוק החינוך והתקנות החדשות על מאות תלמודי התורה

מעת חתימת התקנות, משוגרות שוב ושוב אל מנהלי התתי"ם ע"י משרד החינוך, סדרה של הוראות תקדימיות, משמעותיות ביותר, והרות גורל עבור התתי"ם, באופן גובר והולך.

ההוראה והדרישה המרכזית והבולטת של משרד החינוך ממנהלי התתי"ם היא בנושא המרכזי עליו ניטשת המערכה בעניין התתי"ם מזה כ-15 שנים, מזימת "תוכנית הליבה", שנועדה לשנות את מתכונת החינוך של ילדי ישראל ולערוך רפורמה כוללנית במתכונת לימודי החול הנהוגים בתתי"ם כמקדמת דנא.

כפי שהוסבר בגיליונו בעת חקיקת התקנות בשנה שעברה, אחת הנקודות המרכזיות בשינוי 'חוק החינוך' והתקנות ההרסניות עסקה בעניין זה. לאחר שנים ארוכות שבהם ניטשה המערכה כנגד "תוכנית הליבה" כאמור, שהופנתה כלפי מנהלי התתי"ם בפניות בלתי מחייבות, קיבל משרד החינוך את מבוקשו באופן מלא עם החקיקה והתקנות החדשות, כאשר אחד הסעיפים המרכזיים בתקנות, מחייב את כל התתי"ם מכאן ואילך ל"תוכנית הליבה".

נוסח סעיף זה כדלהלן: "לא תינתן הוראת פטור לגבי מוסד חינוך אלא אם כן... תוכנית

כשנה לאחר חקיקתם של התקנות החדשות ששינו את מעמדם ומצבם החוקי של תלמודי התורה מהקצה אל הקצה, ניתן כבר להיווכח בבירור בנזק הבלתי הפיך שנגרם לתתי"ם.

ראשית, יש להקדים, כפי שנאמר בעבר וישוב וייאמר בכל הזדמנות בהקשר לעניין זה; גם בטרם כל שינוי שהוא במתכונת התתי"ם בעקבות השינוי החוקי והתקנות החדשות, הרי שעצם הדבר של הפיכת התתי"ם מ"מוסדות פטור" עצמאיים הפטורים מ'חוק חינוך חובה' והכנסתם באופן תקדימי תחת מרות 'חוקי החינוך' ורשויות החינוך הממשלתית, דבר זה עצמו הוא הינו החורבן הגדול, כשברקע המהפך הנורא מהדהדת מקצה העולם ועד קצהו התבטאותו המרטיטה של מרן הרב מבריסק זיע"א שדבר זה הוא "סוף השמדת התורה".

כבר בעת חקיקת התקנות ההרסניות היה ברור לכל, כי מימוש סעיפי התקנות ותהליכי חורבן התתי"ם שהוטמנו בהם, הוא רק עניין של זמן, ובתוך תקופה קצרה תתגלה לעין כל המציאות המרה של הריסת בתי החינוך של ילדי ישראל באמצעות השליטה המלאה שניתנה לאויבי היהדות החרדית.

תנאים למתן
הוראת פטור

3. לא תינתן הוראת פטור לגבי מוסד חינוך אלא אם כן התקיימו תנאים אלה:

(1) המוסד מחזיק ברישיון להפעלת בית ספר לפי כל דין;

(2) ניתן בו לימוד ייחודי;

(3) מתנהלים בו לימודי חול;

(4) תכנית לימודי החול מתוך תכנית היסוד של מוסד חינוך רשמי נלמדת בו בהיקף של 55% לפחות;

חובת לימודי חול לפי "תוכנית הליבה" בנוסח התקנות שנחקקו לתתי"ם

בשולי הכתבה

גודל האחריות בחינוך התשב"ר

אמר מרן ה"בית הלוי", לדידי, ה"חדר", החינוך הישן, דינר של זהב הוא, בבת עיני, יקר ואהוב הוא לי מאד, מפני שבלעדיו איני רואה כל עתיד לכנסת ישראל. החינוך הישן הוא אצלי יסוד היסודות של קיומינו.

ואמנם גם לידידי היקר, ה"חיידר" יקר הוא, אולם חושש אני שבעיניו הריהו בבחינת דינר של כסף, אני מכיר אותו ואת השקפותיו, הוא איננו סובר כי בלי ה"חדר" נשקפת סכנת כליון ליהדות, הוא מתאר לעצמו כנסת ישראל ללא "חיידר", בודאי ישמור על הדינר - ה"חיידר" בנאמנות, אלא שלא ימסור את נפשו עליו כמנונו, לפיכך אינני רוצה למנותו ל"שומר" על כך. אני רוצה כי השומר יעריך את הדינר בדיוק כמוני, כשל זהב ולא כמו שהוא מדמה שהוא של כסף, עכ"ד.

ובכן עלינו לחזק את הכרתינו שתהיה ברורה ומושרשת, כי אנו מצויים ועומדים: "והבדלתם בין הטמא לטהור!" ואם על נכרים נאמר "לא לכם ולנו לבנות בית לאלוקינו (עזרא ד' ג'), על אחת כמה וכמה כאשר מדובר במרשיעי ברית המצהירים במפורש כי כוונתם לשלוט בבתי החינוך על מנת לשנות את החינוך החרדי האותנטי מן היסוד, רח"ל.

עלינו להודיע וליידע את ההורים היקרים, שתורתנו הקדושה לא חסרה דבר כל הטובות נמצאות בה וכל דרכי החינוך לכל המצבים נמצאים בה, הם נצחיים ולא פג טעמים וריחם לא נמר. ולעומת המקורות מהם שואבים פרקי העול את 'דרכי החינוך' שלהם, השאובים ממים הרעים המאורים, מינות ואפיקורסות כפירה ופריקת עול, הרי שבאמתחת היהדות החרדית האותנטית מצויה משנת החינוך המסורה מקדמת דנא, שרק ההיצמדות המוחלטת אליה יכולה להצמיח פירות הלוליים שימשיכו את מסורת התורה בישראל לשם ולתפארת.

עלינו להתבונן, מה מונח על כף המאזניים? ועל מה אנו נדרשים להגן? הלא עוסקים אנו בכובד האחריות של המשא הכבד של הצלת התורה, של שמירת תלמודי התורה הקדושים והמקודשים בקדושת התורה מקדמת דנא, עוד מימי רבי יהושע בן גמלא, צאן קדשים המעותדים לגדלם לעמם ולברואם בקדושה וטהרה עד הגאולה השלמה!

תינוקות של בית רבן, על הבל פיהם העולם עומד (שבת קי"ט), ורבותיהם, 'המלמדים', נמשלו לכוכבים לעולם ועד (גמ' ב"ב ח'), והם מותרים ועומדים שלא לפגום בשגב תפקידם הרם, ועל כן נפסק הדין כי ניתן לשלח מלמד שמעד אך פעם אחת ולא מילא את תפקידו נאמנה, אף ללא התראה (ב"מ ק"ט). **והמנהלים**, הם הינם 'בעלי פיקדון' באחריות המקסימאלית המתחייבת, ללא שום פשרות.

ובעניין **השתדלים**, אלו המתיימרים להיות 'הנציגים' של תלמודי התורה (ומשתפים פעולה לדאבונינו עם המזימות החמורות רח"ל), אודותם יש להזכיר את דברי **מרן בעל בית הלוי זיע"א** מבריסק. כאשר היה נידון אודות מינויו של שתדלן שיעמוד מול ממשלת רוסיה להגן על ענייני תלמודי התורה, יהודי אשר היה מקורב ביותר למרן הבית הלוי, ואף היה ירא שמים מרבים ואיש אמת, ולמרות כל זאת, שלל מרן הבית הלוי זיע"א את מועמדותו, ונימק זאת בנימוק דלהלן:

מצינו בגמרא (ב"ק ס"ב) שהנותן דינר לאשה לפיקדון על דעת שהוא של כסף והיה זה של זהב, ופשעה, משלמת רק שווי של דינר כסף, מפני שהיא קיבלה על עצמה לשמור רק על שווי פחותה של דינר כסף ולא של דינר זהב. והיינו, שלמרות שהשמירה צריכה להיות תמיד במידה הגדולה ביותר, עם כל זאת, במציאות, אם היא הייתה יודעת שזהו דינר של זהב היתה מתאמצת יותר, ומוסיפה יותר בענייני השמירה.

לשנות אט אט את מתכונת הלימודים בתת"ם. ומאידך, מציג הוא פני תם, ולעיתים אף נסוג בהיתממות מעושה מדרישות שמשוגרות על ידו למוסדות החינוך. וכך נוצר הרושם הכוזב אצל מי שחפץ להמשיך לטמון את ראשו בחול, כאילו משרד החינוך אינו מבצע את מזימותיו הלכה למעשה.

וכך מתרחש גם עתה בענין התחייבויות מנהלי התתי"ם למשרד החינוך, מיד לאחר חקיקת התקנות בשנה שעברה, הוכנסו לטפסי הרישיון שעליהם נדרשים מנהלי התתי"ם לחתום מעת לעת, התחייבויות חמורות כפי שצוין לעיל, בהמשך השינוי החוקי שהתחולל בעניין התתי"ם.

אלא שארגון ידוע, אשר נטל לעצמו אפוטרופוסות על כל תלמודי התורה ואשר תמך בשתי ידיו בכל תהליכי החקיקה וניסוח התקנות ההרסניות, החל לחשוש שהאמת המרה תגלה והכל יוכחו לראות שהתקנות החדשות אכן גרמו לתתי"ם נזק בלתי הפיך. משכך, שיגרו הללו בבהילות את סגן שר החינוך (אשר היה השותף המרכזי בניסוח התקנות), ש'סביר' זאת למשרד החינוך, ולאחר מכן שיגרו לכל מנהלי התתי"ם את ההודעה המוזרה הבאה:

"בעקבות חתימה על התקנות במוסדות הפטור, העלה אגף הרישוי [במשרד החינוך] נוהל רישוי שלא תואם את התקנות שנחתמו. הנהלת האיגוד פנתה מיד לסגן שר החינוך.. ולאחר פנייה שלו למנכ"ל המשרד הנוהל ירד מהאתר. בימים אלו מתקנים את נהלי הרישוי למוסדות הפטור בהתאם לתקנות.. כמו כן נהלי הרישום כפי שהם עכשיו לא תואמים את מוסדות הפטור כלל והנושא מטופל בלשכת סגן השר."

ואכן, משרד החינוך הסיר את הנוסחאות החמורות, מתוך הבנה ככל הנראה שהדבר יביא להתקוממות ולמחאה רבתית, והשקט המסוכן שב לשרור בקרב מנהלי התתי"ם. (ויש להתבונן במסר ההפכףכ שבנוסח מכתב זה מיניה וביה. מחד, הנוסחאות החמורות שהוכנסו לטפסי הרישיון הוכנסו "בעקבות החתימה על התקנות במוסדות הפטור", מה שאומר שהנוסחאות החמורות אכן הוכנסו מכוח התקנות החדשות, אך מאידך, נוסחאות אלו "לא תואם את התקנות שנחתמו"...) (???)

ונהנה עתה בחודש האחרון שוב עדים אנו למסע התעותעים. שוב הכניס משרד החינוך

בסעיפים מנוסח ההתחייבות הקשורים לנושאים הפדגוגיים. הנהלת האיגוד פנתה בענין זה לחה"כ הרב מאיר פרוש - סגן שר החינוך. הנושא טופל על ידו ותוקן בהתאם לנהלים ולסיכומים מהשנה שעברה."

הנה שוב נעשתה ההצגה המדומה והערמומית, ומשרד החינוך השכיל 'להביך' גם הפעם את אשר הסבירו לו ככל הנראה היטב משתפי הפעולה, כי מוטב לו לוותר על דרישתו הספציפית שעלולה ליצור התקוממות, על מנת שהשקט ימשיך לשרור בקרב מנהלי התתי"ם וציבור ההורים, והמהפכה תמשיך לדהור באין מפריע, רח"ל. (וגם עתה יש להתבונן בנוסח המכתב המעורפל. מחד, הנוסחאות החמורות הוכנסו - שלא באופן תקין כביכול - על ידי

לטפסי הרישיון את הנוסחאות החמורות שכאמור תואמות את הנאמר בתקנות, מתוך תקווה שהפעם הדבר יעבור בשקט והמנהלים יחתמו על ההתחייבויות התקדימיות באין פוצה פה, אך כאשר גורמים עירניים דאגו להעלות את הנושא על סדר היום ולמחות על כך בפומבי, נערכה שוב אותה ההצגה, ובעקבות פעילותו של אותו ארגון, משרד החינוך 'התקפל' כביכול, וחזר בו מהדרישה לחתום על הנוסחאות החמורות החדשות.

וכך הוצג הדבר במכתב ששיגר הארגון הנ"ל ה"ה" "איגוד מנהלי התתי"ם" לציבור המנהלים: **"לצערינו, נחשפנו בימים אלו לניסיון של אגף הרישוי במשרד החינוך לבצע שינויים בנהלי הרישוי של מוסדות הפטור ולערך תיקונים**

זהו ההסכם הטוב ביותר שיכולנו להשיג'...

לפני כשלוש שנים, כאשר מנסחי החוק התעקשו בתוקף לבטל את 'סעיף הפטור' ההיסטורי, שנתן לתתי"ם אוטונומיה מוחלטת וחוקית לעמוד ברשות עצמן. הסעיף שהושג בשנת תשי"ט מתוך מאמץ בל יתואר של רבותינו גדולי הדור זיע"א ובקריאתו וזעקתו המדהדת של מרן הרב מבריסק זיע"א על כך שאלמלי סעיף זה הרי זו "סוף השמדת התורה". והוא אשר נתן אפשרות חוקית לקיומם של תלמודי תורה למרות קיומו של 'חוק חינוך חובה' במדינה.

אז אם אמנם שביטול הסעיף ההיסטורי טומן בחובו פתח להתנכלויות בירוקרטיות וכיו"ב גם למוסדות על טהרת הקודש שאינם מתוקצבים ע"י משרד החינוך ואינם חוששים לעצם קיומם מול שלטונות החוק.

אך התתי"ם המתוקצבים שבהכרח חייבים לחתום על כל הדרישות - במטרה שהתקציבים יזרמו מידי חודש בחדש - הם עומדים מול אסון בלתי הפיך של 'העברת הבעלות' על התתי"ם ממעמדם העצמאי המקורי כ'מוסדות פטור' למצב זה-פקטו של 'מוסדות מוכרים', ומנהלים אלו נדרשים להאזין לזעקתו של מרן הרב מבריסק זיע"א בשעתו שבהעדר חוק הנותן להם עצמאות מוחלטת הם הפכו "לבתי ספר של הממשלה בהם אין תקווה שמהם תצא תורה".

אלא שלנציגי המפלגות החרדיות, ואף לגורמי המימסד בציבור החרדי דבר לא הפריע. ובעת שהגיע המועד - לפני כשנה - להנפקת התקנות החדשות לתתי"ם, תקנות שאישורן נתן תוקף חוקי לחוק, נעשה הדבר ביוזמתם והסכמתם המלאה כשגם לאחר פרסומם של התקנות החדשות שהקנו למשרד החינוך בעלות על התתי"ם בשורה של הוראות תקדימיות בענין תכני הלימוד, הליכי הרישום, והפיקוח עליהם, באופן שלא היה מעולם - שיבחו והיללו אותם גורמים את התקנות החדשות ההרסניות.

בשעתו, בשיחה עם אחד מהגורמים התורניים שנתנו את ידם לכך, הועלתה השאלה והתמיהה, היאך ניתן גיבוי להרס התתי"ם ולמסירתם באופן סופי לשליטה מלאה ומוחלטת של משרד החינוך?! לאחר שלא היה בפיו מענה, ענה הלה והודה, כי אין ספק שהמצב הנוכחי אינו טוב, אלא ש'זהו ההסכם הטוב ביותר שיכולנו להשיג'...

הרישיון, בשקר יסודה, וההתחייבות החוקית של המנהלים על כך בטפסי הרישיון, היתה ונשארה עד עתה במלוא תוקפה.

שכן, בטופס הרישיון נדרשים מנהלי התתי"ם לחתום על התחייבות לנהל את התתי"ם כפי כל הנאמר בתקנות החדשות, ובתקנות החדשות ישנו כאמור סעיף מפורש המחייב את "תוכנית הליבה" בת"ת. ומשכך, גם לאחר שמשרד החינוך הסיר את נוסח ההתחייבות המפורש ל"תוכנית הליבה", הרי שחתימתו של מנהל ת"ת על טופס הרישיון ובו התחייבות לתקנות ההרסניות, טומנת בחובה ממילא התחייבות גם ל"תוכנית הליבה" הכלולה בסעיף מפורש בנוסח התקנות ההרסניות.

* * *

וככל שמדובר על חתימה על טפסי הרישיון, הרי שכבר הוזהרנו בשעתו ממרנן ורבנן גדולי הדור ובראשם מרן הגרי"ש אלישיב זצוק"ל במכתבם מיום כ"ח סיון תשס"ח שלא לחתום כלל וכלל על טופס הרישיון לתתי"ם, בהיות והדבר מהווה סטייה חמורה מעצמאותם של התתי"ם מקדמת דנא, ומסירת חינוך ילדי ישראל לידי הקמים עלינו.

המסקנה העולה מחשיפה שיטת הפעולה הערמומית, שרק חלק ממנה נפרשה כעת בפנינו היא, שבמצב סבוך ומורכב זה לא ניתן לסמוך גם לא על 'מנהלים עירניים', בהיות ומתנהל מערך ציד מתוחכם ביותר על מנהלי המוסדות לצודם ברשת המסוכנת של הרס החינוך הטהור. הפתרון היחיד העומד כעת בפני ההורים החפצים לחנך את ילדיהם בדרך החינוך הטהור כמקדמת דנא, הוא אך ורק להפקיד את חינוך הבנים והבנות במוסדות החינוך הטהורים המנותקים מתקציבי משרד החינוך.

"אגף הרישוי במשרד החינוך". ומאידך, הנושא טופל תיכף ומיד וזאת בהתאם לסיכומים שהיו עם אותם פקידים עצמם?...

* * *

ואולם, מפאת שמשרד החינוך להוט לממש את התקנות ההרסניות לתתי"ם ואת מזימת "תוכנית הליבה" שנחקקה בהם, התקבלה ממש בימים אלו אצל כלל מנהלי התתי"ם (גם אלו אשר אינם נדרשים למלאות את טופס הרישיון המדובר בשנה זו) דרישה נפרדת מטעם משרד החינוך, לחתום על טופס "הצהרת מנהל" לעמידה ב"תוכנית הליבה"...

המדובר בעצם באותה התחייבות שהוכנסה לטפסי הרישיון, ואשר הוסרה כביכול בעקבות שהנוסח "אינו תואם את התקנות שנחתמו"... וכך, בעוד שביחס לנוסחאות אלו בדיוק בטפסי הרישיון משרד החינוך כביכול 'התקפל' והסיר את הדרישה, תוך ש"איגוד מנהלי התתי"ם" מדווח שהדרישה נעשתה בטעות ע"י "פקידי אגף הרישוי", הרי שבמקביל, באותם ימים ממש, משרד החינוך שולח את אותו הנוסח בדיוק בטופס נפרד לכל מנהלי התתי"ם, ומחתים אותם על דרישה זו.

ובכן, אילו המדובר היה בדרישה "בלתי חוקית" כפי שמציג זאת "איגוד מנהלי התתי"ם", מדוע שיגר משרד החינוך פנייה זו למנהלי התתי"ם, ומדוע לא שוגרה 'הודעת ביטול' על פנייה חמורה זו. אין זאת אלא מפני שדרישה זו קיימת ועומדת מכוח התקנות ההרסניות, ומשום כך משרד החינוך מנסה בכל דרך להחתים על כך את מנהלי התתי"ם.

לאחר עיון נוסף בנושא, מתברר כי גם הצגת הדברים כאילו משרד החינוך ויתר על הדרישה לחתום על התחייבות ל"תוכנית הליבה" בטפסי

בתחום הפדגוגי

1. אני מתחייב בזאת ללמוד במוסד נשוא בקשה זו על פי תוכנית הלימודים המפורטת בבקשה זו הכוללת הוראות תוכנית הלימודים כפי שנקבעה בדיון ובתקנות בכל הנוגע למוסדות הפטור.

3 דרישות פדגוגיות של משרד החינוך

3.1 אני מאשר בזאת כי בית הספר פועל בימים: א □ ב □ ג □ ד □ ה □ ו □ ששי □ שבת.

3.2 אני מצהיר כי לא חל כל שינוי בתחום הפדגוגי מואז קבלת הרישיון ולפי תנאיו.

3.3 אני מתחייב לעמוד, להפעיל ולקיים את המוסד לפי הכללים והנהלים הקבועים בדיון ובכלל זה להעסיק במוסד לו מבוקש הרישיון אך ורק עובדי חוראה שיעמדו בדרישות הדיון. לרבות כמפורט בתקנות לימוד חובה (מתן חוראה פטור לגבי מוסד חינוך ותקצובו) (הוראת שעה) התשע"ח-2017, בחוק למניעת במוסדות מסוימים, התשס"א-2001 ובתקנות מכוחו ובחוזרי המנהל הכללי של משרד החינוך הרלוונטיים לעניין זה.

התחייבות מנהלי התתי"ם ללמוד בת"ת כפי "תוכנית הלימודים" שנקבעה בתקנות

ילדי 'החינוך המיוחד' לאן!?

תגובות ועדויות קוראים

לכבוד מערכת קול החינוך הנכבדים הע"י.
כתגובה למאמר המקיף שפורסם בגליון הקודם על ילדי החינוך המיוחד ברצוני להביא סיפור אישי עשיר בגילויים של אמונה ובטחון בקב"ה, שהועלה על הכתב ע"י אם לילדה ב"חינוך המיוחד", המאשר את כל הנכתב על ידכם בנושא, ומעורר על תובנות נוספות מרעישות בשטח זה, פוקח עיניים מנפץ מיתוסים בנושא חמור וגורלי זה. להלן הדברים בתימצות.

...בגיל שנתיים אובחנה בתי כבעלת 'עיקוב התפתחותי חמור'. כך קוראים לזה היום. פעם קראו לזה 'פיגור', לאחר התקופה הראשונה של ההלם והזעזוע, החיים המשיכו כרגיל, כביכול. אבל הכאב עמד כל הזמן ברקע. אין הרבה מה לעשות, רק להתפלל ולהשתדל לפעול נכון.

המוסד שאליו הוכנסה הילדה היה מצוין, עם צוות מקצועי, מסגרת קטנה, מקדמת ותומכת. טיפולים פרה-רפואיים. כהורים עשינו כל מה שהיה צריך.

אבל בכל זאת ניקר במחשבתי, על הילדה הזו אני מעלה שלהבת בכל ערב שבת ומתפללת "וזכני לגדל". האם אני באמת מגדלת אותה? נכון היא 'ילדת חינוך מיוחד', איך אמרה לי אמא לילד כזה, מה את רוצה, שתהיה כמו ילדה רגילה? זה החלק שהשם נתן לך, תקבלי אותו בהכנעה ובאמונה. וכשבעלי שאל אותי גם כן בנוסח דומה מה את מצפה ממנה? ככה היא וזהו! ואכן ענית לו: ממני אני מצפה! להביא את הנשמה הזו שקיבלתי למקום גבוה יותר. לא

משתלבת בגן רגיל "כמו ילדה רגילה"... וגם למחרת הבטיחה לי הגננת שהיא היתה בסדר גמור... אמנם באותו יום, בארוחת הצהרים היא הפכה את הצלחת והחלה למרוח בתנועות לא נעימות את כל תכולתה על הרצפה. זה היה אחד התחביבים שלה.

ובאותו יום, בפעם הראשונה, תפסתי את ידה, הבטתי לעיניה ואמרתי לה בקול ברור: "את לא מלכלכת. אמא לא מרשה. ילדה של גן לא מתנהגת כך". היא הביטה עלי לרגע, כאילו בודקת עד כמה אני רצינית. הייתי בטוחה בעצמי. אם היא מתנהגת בגן כרגיל, מה הסיבה שהיא תנצל אותנו בבית ותעשה ככל העולה על רוחה? והיא צייתה.

אני רוצה שתבינו, זו ילדה שמשתוללת ושופכת ומורחת ולא מבינה, אז מה אפשר לעשות. הילדה הזו קיבלה כעת חינוך מאמא, וצייתה. האם היא השתנתה? אני חושבת שקודם כל אני השתניתי! המבט שלי עליה השתנה. פתאום האמנתי שהיא יכולה להיות רגילה, שאפשר לדרוש ממנה כמו כל ילדה בת גילה. אחר הצהריים היא ביקשה במלמול לא ברור לשתות. "קודם לברך", אמרתי לה, המומה מהנחישות של עצמי. זהו זה, מהיום לא רק הגננת מתייחסת אליה כמו ילדה רגילה. גם אני. איך אומרים - "אימון בונה, אמונה מגדלת".

ביום שישי היא הביאה דף קשר, פרשת שבוע, מנהגי חודש אלול, שופר, סליחות. הכול מלא חן יהודי ועוצמה של אידישקייט, כמו שתמיד חלמתי להספיג בנשמתה הרכה. התקשיתי לכלוא את דמעותי. במוצאי שבת התקשרתי לגננת וביקשתי שהילדה תישאר בגן עד אחרי החגים. אני חייבת את זה עבורה. היא הסכימה בטבעיות. ביום ראשון צעדתי למוסד החינוך

להשאיר אותה שם. מה ההבדל בינה לבין ילדה שנולדה לבית שאינו שומר תורה ומצוות? מה? היא לא מתפללת ולא מברכת, כי היא בקושי הוגה את המילים, ולי אין לי זמן לשבת איתה עשר דקות על כל ברכה?! היא מדליקה ומכבה את האור בשבת, נוגעת ב'מוקצה' ואפילו אינה מבינה מה שאומרים לה, אז מוותרים לה?! אנחנו מרימים ידיים מראש. לא מנסים אפילו לגדל!?

בגן שבו למדה הילדה, למדו על עונות השנה, על צבעים, ולא היה מקום בסדר היום הגדוש לדבר הזה שנקרא 'יראת שמים'. הגננות מקסימות ונותנות את הלב. אבל, כפי שאמרה לי אחת מהן, 'יותר מאשר אני יושבת עם הבנות אני ממלאה להן דו"חות. על כל פעולה - דו"ח שלם'. מה המטרה, מה ההספק הרצוי והמצוי, איפה ממוקמת הילדה על הרצף ולאן חושבים לקדם אותה הלאה. קידום קוגניטיבי, קידום שפתי, קידום מוטורי. הכול טוב ויפה, אבל חיפשנו קצת 'אידישקייט'. וכך עלתה ההצעה לשלוח את הילדה לגן רגיל, בימי שישי בלבד. היא תחווה סיפור פרשת שבוע, תראה 'אמא של שבת' ותכיר את שירי השבת לא רק מהבית. הצוות בגן לא מאוד אהב את הרעיון, אבל מאחר שיום שישי הוא בכל מקרה יום לימודים קצר, ניתן לנו אישור.

כשמצאנו את הגננת שהסכימה, גננת שראויה לכל מילת הערכה, היא פשוט הסתכלה לתוך נשמתה, וראתה בה ילדה יהודייה. היא לא נרתעה מהאתגר, לא חששה מהעול שיועמס על כתפיה. הערצתי אותה. "אנחנו מחכים לה מחר" היא השמיעה באזני בסיום היום הראשון... הדרך חזרה הביתה עברה כמו בחלום. הילדה שלי, 'ילדת חינוך מיוחד',

להלן תגובה נוספת:

לכבוד מערכת קול החינוך, יישר כח על הגליונות החינוכיים. קראתי בכאב את הכתבה אודות ילדי החינוך המיוחד בגליון 116, אולם לצערי לא הופתעתי. אמנם הכתבה הביאה את הבעיה ששולחים ילדים רגילים לחינוך מיוחד מתוך אינטרסים אישיים וכלכליים. התופעה כואבת ומוכרת. אולם רצינו להביע את זעזוענו מנקודה שונה. יש לנו ילדה הזקוקה ללמוד בגן חינוך מיוחד, גן תקשורת (אוטיזם). כיום הילדה לומדת במעון יום שיקומי באחד המוסדות העודיים לכך בבני ברק. (לעת עתה אני חוששת לפרט את שם המוסד). כאשר ביקשנו שילמדו פרשת שבוע קיבלנו התחמקויות שונות. הילדה חוזרת הביתה ושרה "האוטו שלנו גדול וירוק", אולם "עוד יוסף חי" לא מסכימים להכניס שם! ההנהלה חרדית כמובן. הילדים מציבור מעורב (ואחד הילדים גוי!) בצפייה אנו מחכים כבר לשנה"ל הבאה, שם אנו מקוים להגיע אל המנוחה והנחלה בגנים של עיריית בני ברק. אולם מה מאד התאכזבנו כאשר בערב מידע לגבי וועדות השמה, הגיעה בכירה מטעם מחלקת חינוך מיוחד במשה"ח, שם נודע לנו כי גני התקשורת בבני ברק מעורבים! (יש 6 גנים כאלו בעיר) לא מדובר רק על גיל 3, אלא עד גיל בית ספר! כששאלתי בתדהמה מדוע? היא ענתה במצח נחושה ובעיניים רמות - כדי ליצור אינטראקציה בין הבנים לבנות! אני חושבת שכל מילה נוספת מיותרת. אבקש לא לפרסם בשום אופן את שמי, אף לא בר"ת.

בבית. חי ונושם, רוקד ומפזז, מבטא את עצמו במשפטים ברורים ומשתלב בתלם הרגיל. ילדה שנולדה מחדש.

* * *

מה הלאה? מניין לנו לדעת? וכי אנחנו יודעים מה יהיה בעתיד? אינני משלה את עצמי. אולי היא תצטרך 'כיתת שילוב' בבית הספר, אולי לא. לחינוך מיוחד היא אינה שייכת, וגם אנשי מקצוע שראו אותה מסכימים איתנו. אמנם הבעיות לא נעלמו. היא עדיין מתקשה להתרכז, אם כי בריכוז של הגננת היא יושבת בפה פעור, כאשר הגננת מציגה ומדגימה את פרשת השבוע בצורה מלהיבה ומלאת עוצמה יהודית. מאיפה אני יודעת? הייתי שם יום אחד. הייתי חייבת לראות בעיניים מה היא עושה שם שככה הילדה יודעת לחזור על סיפור הפרשה.

אנחנו חיים את ההווה, את הכאן והעכשיו, והחודשים הללו, מתחילת שנת הלימודים עד כעת, הם מתנה עצומה עבורנו. קיבלנו ילדה חדשה, ויחד איתה התחדש משהו במבט שלנו כהורים. יותר משיש כאן סיפור של נס, של אמונה - יש כאן סיפור של 'אימון'. אימון בילד שהוא מסוגל ויכול, אמון בכל נשמה שירדה לעולם שיש לה תפקיד, ויש לנו תפקיד איתה. אימון ביכולת שלנו לחנך גם ילד שמאחוריו שלל מרשים של אבחונים בלועזית סבוכה...

זה הסיפור שלנו, שלנו ושל ילדתנו היקרה. יתכן שזה גם סיפורנו, אימהות יקרות. כי כשאתן עומדות ליד הנרות ודומעות בלחש במילים "וזכני לגדל בנים", שימו את הדגש על הזכות והחובה שלנו לגדל, לא פחות ממה שאנחנו מתפללים על מה שיצמיח ויגדל. זוהי התפקיד, זוהי הזכות, זוהי השליחות שעבורה אנחנו כאן. היא אשר החזירה אותה חזרה לידנו, רגע לפני שהחמצנו אותה כליל.

המיוחד והודעתי בהנהלה שהילדה נכנסת רק אחרי החגים. הם מאוד לא אהבו את הרעיון, אבל זו הייתה החלטה. הילדה נשארה לעת עתה בגן, והשינוי הראשון חל בנו. קודם ההורים, אחר כך שאר הילדים קלטו את המסר. יש להם אחות - ילדה רגילה. יש לה חובות כמו לכל שאר הילדים. לא מותר לה יותר מכולם. לא מגיע לה חינוך שונה מאחרים.

במבט לאחור, אז - התחלנו לחנך אותה. שבת זו שבת, יש מוקצה ויש בורר. בבית הזה יש גבולות, וגם היא אינה מורשית לחצות את הגדר. עד אז המושג 'חינוך מיוחד' הטיל עלינו איזה מין חרדה, ומנע מאיתנו לתת לנשמה הטהורה הזו את מה שמגיע לה.

אבל השינוי השני חל בילדה עצמה. בתחילה, ההתנהגות שלה השתנתה. גם המושגים שהביאה מהגן חלחלו, ופתאום לא הכרנו אותה. היא אילצה אותי לשבת איתה ולברך לפני כל דבר שהכניסה לפה. בימי החגים ובחופשות היא לא ויתרה על תפילה. עדיין השפה הייתה משובשת מאוד, אבל לאט לאט הופיעו גם מילים ברורות ראשונות וניקדו פה ושם את שפתה. ביום שהיא השמיעה משפט שלם, התפעמתי. מה עובר על הילדה הזו? בגן מקדם עם קלינאית ומורת שפה היא לא הוציאה מילה מהפה, וכאן, בגן רגיל, היא אומרת משפט שלם!

הרבה תהפוכות עברו עלינו בחודש תשרי של שנת תשע"ט. הרבה דמעות ירדו, הרבה תפילות עלו. פתאום העזתי לבקש, גם על מה שהיה נראה לי עד אותו היום בלתי מושג. פתאום העזתי לקוות, לחלום, לצייר עתיד.

אחרי החגים היה לנו ברור: היא איננה חוזרת למוסד לחינוך מיוחד. היא כאן, כדי להישאר! הגננת מצידה מבטיחה לנו שהיא ילדה ככל הילדות. אין לי סיבה שלא להאמין לה. הפלא הזה נמצא לידי

כורתים את הענף

תגובות ומעקב על שערוריית "ארגון ענף"

ברצוני להביא בעניין זה דברים מאלפים ממרן הגרמני ליפקוביץ זצוק"ל, שמובאים בספר "דרכי החיים" עמוד ס"ה. מרן זצוק"ל נשאל לגבי ילד חילוני שהוריו מתנגדים בכל התוקף שילך לשיבה והם מסכימים רק שילך למוסד שיש בו גם לימודי חול, שנאסר כידוע ע"י גדולי התורה, האם לסייע בזה ולהכניסו לשם או שהחובה היא להכניס את התלמידים רק לשיבות שמתנהלות כדרך התורה ובמקרה כזה אין לעשות מאומה ומה שיהי עימו יהי. והשיב מרן הגרמני זצוק"ל על כך בכהאי לישנא: **"אין להשתדל שיכנס למקום זה, שנאסר ע"י גדולי התורה, והרבה חורבנות גרם לצעירי הצאן שירדו שם מדרך התורה והיהדות"**, עכ"ד.

אלו הם הדברים שנאמרו ביחס לילד חילוני. וא"כ עאכ"כ הדברים אמורים ביחס לנערים חרדיים שיש להצילם אך ורק בדרך התורה, ואין שום היתר בעולם לשולחם למקומות ששוררם מדרך התורה והמצוות ושנאסרו מאז ומעולם על ידי גדולי התורה זצוק"ל. בברכה לעומדים על משמר החינוך והישיבות י.ב. ירושלים

המערכת המאוחדת החדשה שחברה יחדיו והתאחדה במסווה של הצלה נפשית לנוער החרדי – להפעיל נתיבים שונים ומגוונים לשם ביצוע הפשע המחריד של הספקת דם נקיים למאוויי השלטון שגמר אומר להעביר את הציבור החרדי על דתו לטובת הישראליות הקלוקלת. והאמת היא שגם מבלי לדון בכל הצעה של שלל המטפלים השונים, אבל עצם העובדה שהם כולם מייעדים את כולם לסוף המור של נפילה בידי מסלולי הגיוס שזה שמד לנשמתם ולדורותם אחריהם הרי בכך הם איבדו את נאמנותם לטפל בנוער מכל וכל.

דעת תורה ממרן הגרמני ליפקוביץ זצוק"ל

לכבוד המערכת הנכבדה יש"כ על הדברים הבהירים והפשוטים שנכתבו בגיליונות האחרונים על הארגון החדש ("ענף") שבא לשנות את הדרך החרדית מדורית דורות ולחולל פרוצדורות ומורות זרות במוסדות החינוך וצורת הישיבות הקדושות בכדי להציל כביכול.

אל נא אחי תרעו

לכב' הגיליון החשוב "קול החינוך" השלום והברכה. כמי שמצוקתם של בני הנעורים נגעה לליבו, נטלתי אף אני במשך כמה שנים בעבר חלק מרכזי בפעילות ארגון "לב שומע". כמו אחרים, נענית גם אני לקריאה הנרגשת לשאת באחריות לגורלם הרוחני של ילדי ונערי ישראל, והקדשתי רבות רבות מכוחותי וזמני למען הפעילות החשובה והחינוכית, שלעמל"פ.

ומה מאוד נדהמתי עתה לנוכח המפנה החמור והמהפך החד העומד להתחולל בארגון "לב שומע", כשאחד מראשי הארגון נותן כעת את ידו לפרוייקט שנעשה בשיתוף פעולה עם ישיבות תיכוניות ומוסדות השולחים את הנערים במצוקה לצבא ולאקדמיה.

מעל גבי גיליון חשוב זה אני פונה לאחי ורעי שנטלו ושעדיין נוטלים חלק - בפעילות של "לב שומע": היאך יתכן דבר כזה? היאך יתכן שהארגון שבו הוקדשו במשך השנים זמן וכוחות גוף ונפש מרובים כדי להציל ולמנוע את ירידתם הרוחנית של ילדי ובחורי ישראל, ובפרט של ה'חלשים' שבהם, יטול עתה חלק ביוזמות שזרזו את נפילתם של בחורים אלו לתהום רוחני?

היאך יתכן שלאחר שנות פעילות שיוכלו למלאות ספרים שלמים בסיפורי ההצלה ובדרכי הפעילות הידועים ושאינם ידועים על מנת להציל בני ישיבות מרדת שחת ומנפילה לצבא ולחילונית, תינתן גושפנקא מצד ארגון זה ע"י אחד ממנהליו להפנות את הנערים הללו הישר למקומות אלו?!

כמי שנטל חלק בפעילות של הארגון, אני רואה לעצמי חובה לזעוק מנהמת ליבי ולקרוא מעל גבי במה זו לראשי וחברי "לב שומע": **אנא! התנערו מפעילות זו בטרם יהיה מאוחר!**

הכותב וחותם בכאב לב, הרב ... מתנדב קבוע (בעבר) בארגון "לב שומע" (השם המלא שמור במערכת)

יחסינו כלפי מבקשי נפש הנערים!

לכבוד "קול החינוך" ישר כחכם על הנושא המסעיר של הארגון "ענף" לסדר היום וגילה על קצה המזלג את עומק המזימה שלו.

מה שכעת נדרש מכלל הציבור נוכח הנחשול הענק של השתלטות על הנוער החרדי המגוון, להשמיע קול זעקה: **פלניא גזלנא הוא!** לשלול את הליטימיות של

מי עומד מאחורי ארגון "ענף"?

האמת נחשפת – פרק ב'

בגיליון הקודם נחשף הטור שנכתב בעיתון הצרפתי הפסול "הגשר", על הרחבת פעילותו של הארגון "לב שומע" בהכוננת תלמידים "למסגרות המתאימות להם", שמכך הועלתה ההשערה על השייכות של ארגון "לב שומע" לארגון החדש והמסוכן "ענף" (מעבר לעצם ההשתתפות באירוע הפסול).

לאחר בדיקה שנערכה ע"י אחד הקוראים, נחשף נתון חמור נוסף אודות העומדים מאחורי ארגון זה. בבדיקה ממוחשבת התגלה, שכלי התקשורת הממוחשב של ארגון "ענף", רשום על שמו של אחד מראשי ארגון "יד אליעזר"! בטבלאות הרישומים של העומדים מאחורי כלי התקשורת הנ"ל (בתמונה המצו"ב), מופיעים בשפת האנגלית שמו וכתובתו ופרטי המלאים של אותו גורם בכיר בארגון "יד אליעזר". עובדה זו מלמדת איפוא על כך, שהארגון החדש "ענף" הפועל בשיתוף פעולה עם גורמי ישיבות הכלאיים והמסגרות הפסולות כפי שתואר בהרחבה בגיליונות הקודמים, קשור באופן ישיר לבכירים בארגון "יד אליעזר".

בכך מתרחבת היריעה שנכתבה בעניין זה בגיליון הקודם אודות שייכותו של הארגון "לב שומע" לארגון החדש "ענף" (שעדיין לא הכחישו את הדברים) אף ביחס לארגון "יד אליעזר", כשההשערה היא שארגונים

ידועים ומפורסמים אלו, שגורמים בכירים בהם עומדים מאחורי הקמתו ופעילותו של ארגון "ענף", בחרו לבצע את הפעילות ההרסנית החדשה שלא באופן מוצהר, כי אם באופן נסתר באמצעות הקמתו של ארגון חדש זה שמוצג כארגון חדש ועצמאי.

reg-name	: reg-name	גַּלְיָוִן
domain	: domain	גַּלְיָוִן .co.il
dns-name	: dns-name	xn--lebde.co.il
descr	: descr	Eliyahu Yaakobi
descr	: descr	Rabbi sy zevin42
descr	: descr	jerusalem

עלינו לבלום במלא התוקף כל נסיונות של גורמים חיצוניים בלתי רצויים לחדור ולהתערב בטריטוריה החינוכית העצמאית שלנו.

קטעים מדברים שנשא בוועידה הארצית של מנהלות בתיה"ס בית יעקב

פורסם ב"המודיע" עש"ק וארא תשע"ט

לעצמנו השכם והערב את החובה הגורלית ללכת אך ורק בדרך החינוך שסללו עבורנו גדולי וצדיקי הדורות האחרונים, ולבלום במלא התוקף כל נסיונות של גורמים חיצוניים בלתי רצויים לחדור ולהתערב בטריטוריה החינוכית העצמאית שלנו.

הם שעומדים בפני שוקת שבורה של החינוך הקלוקל שלהם שהתדרדר בצורה איומה עד אובדן כל ערכים יהודיים ומוסריים, עוד מעיזים "לעזור" ו"לסייע" לנו כביכול לחנך את בנינו ובנותינו בתכניות, בתדרכים ובפיתויים שונים ומשונים המנוגדים בתכלית לרוח ולרצון רבותינו, בתי הספר שלנו הם מקומות להשראת השכינה, וכמו שבבית המקדש תפקידם של הלויים היה "מסביב למשכן יחנו", גם אתם מתפקידכם לשמור מכל משמר על קדושת החינוך, ולשמש דוגמה חינוכית אישית לתלמידות בציות וכפיפות להוראות גדולי ישראל בכל הקשור לדרכי החינוך שלנו, כמו לימודי האקדמיות וההשתלמויות במסגרות לא מאושרות, גם **למנוע בכל מחיר כל דריסת רגל לתכניות וביקורים של אנשים שאינם לרוחנו בבתי הספר, שמתיימרים "להדריך אותנו", כאשר בראש ובראשונה להיצמד בכל הכוח והעוז ל"כל כבודה בת מלך פנימה" בכל אורחות החיים, תוך התרחקות מוחלטת מכל פגעי הטכנולוגיה הנוראים והמכשירים האסורים המכלים מנפש ועד בשר, ולשמש בכך כפי שאמרנו דוגמה אישית לרבבות התלמידות שיוכלו לעמוד במבחנים ובנסיונות של הדור, לגדור גדרים וסייגים בכל התחומים והשטחים כפי שהוזהרנו מפי חכמינו ז"ל**

...אני יכול לקבוע כי בעבר לפני הקמת המחוז החרדי במשרד החינוך, בדרך כלל לא העיזו פקידי המשרד להיכנס בנשמת החינוך שלנו, וכל המגעים עם משרד החינוך היו בעיקר על נושאים מינהליים וארגוניים, בעוד שמאז הוקם המחוז על ידי ממשלת לפיד ופירון מועסקים עשרות רבות של מפקחים ומפקחות המנסים בכל דרך להנחות ולהכתוב בנושאים חינוכיים בכוח השלטון, ואשר למרות עמידתנו האיתנה לבלמת ההתערבות החיצונית החמורה, הרי הפיקוח שלהם אינו שוקט על שמריו ופוגע קשות בעצמאותו החינוכית המלאה שהיא היתה **תנאי מוקדם בהקמת החינוך העצמאי.**

...ובזכות מעשי ההצלה הרוחניים של בנות ישראל תזכו למלא כל אחת את הציפיות והתקווה של רועי ישראל, ולהמשיך במילוי משימתכם הכבירה עדי ביאת גואל בימינו במהרה.

...ידועים דברי הרמח"ל בהקדמתו ל"מסילת ישרים" בה הוא כותב כדלהלן: **"החיבור הזה לא חיברתנו ללמד לבני אדם את אשר לא ידעו, אלא להזכירם את הידוע להם מכבר ומפורסם אצלם פרסום גדול, כי לא תמצא ברוב דברי אלא דברים שרוב בני אדם יודעים אותם, אלא שמרוב פרסומם ההעלם מצוי והשכחה רבה".**

גם אנו נצעד בעקבות ענק המוסר הגדול, ונציין כי אין בכוונתנו לחדש דברים שאינם ידועים, רק לרענן שוב ושוב את זכרוננו, להתעורר ולהתחזק במשנת החינוך הידועה והמפורסמת, כי כפי שדברי תורה צריכים חיזוק בכל עת ועידן, הרי גם עניני החינוך והחובה להגן ולשמור על טהרתו וקדושתו, זקוקים מעת לעת לחיזוק והתעוררות, כדי שהמחנכות שאינם מחנכות רק את צאצאיהם, אלא מקדישות עצמם להעניק חינוך טהור גם לבנות כלל ישראל, המנהלות, המורות והמחנכות, שבזכות מסירותם מתקיימים חיי התורה בארץ ישראל, ידעו וישכילו את גודל וכובד האחריות הרובצת עליהם במשימתם, לחנך ולעצב את דמותם הרוחנית של מי שעתידות להמשיך את מורשת אמותינו שרה רבקה רחלולאה.

על המנהלות והמחנכות לדעת, כי התפקיד היסודי העיקרי בחינוך שלנו הוא, להשריש יום יום בראש ובראשונה בלבבות התלמידות את האידישקייט הטהורה ועתיקת היום, ולחדד שוב ושוב בוודאי בעת כנוס, את המסר המרכזי, **שעם כל חשיבותם ונחיצותם של הלימודים והמקצועות הכלליים, הרי הם טפלים לעיקר העיקרים, שהוא כפי שאמרנו - להחדיר בתלמידות אהבת תורה ויראת שמים אמיתית, ולהרחיקם כמטחוי קשת מכל ההשפעות הקלוקלות של התקופה, פתוייו וסכנותיו הרוחניות, ולהזהירם יום יום מפני הרוחות הרעות המנשבות בחוצותינו, על ידי מתן חינוך שורשי אמיתי המיוסד ובנוי על דרכי אבות בבתי הספר בית יעקב, החוצצים ומבדילים בין הרחוב הפרוץ והמופקר לבין האווירה הטהורה השוררת בין כתלי מוסדות החינוך שלנו.**

* * *

...גם בימינו ובתקופתנו, על המנהלות והמחנכות לשמש עוגן הצלה של בנות ישראל, וללכת בדרכיהם של אותן נשים צדקניות שהם ה"שפרה ופועה" של זמננו, ונושאות באחריות הכבדה לעתיד הדורות של הבתים הכשרים והנאמנים בכלל ישראל, להזכיר

מחזה מביש ותמוה בת"ת בנוה יעקב

לכבוד גיליון "קול החינוך"

ברצוני להעיד דבר מזעזע שראיתי במו עיני. באחד הימים כשחזרתי לביתי בצהרים, עברתי סמוך לגן של ת"ת... בשכונת נוה יעקב בירושלים, הנמצא ברחוב... ולפתע ראיתי אשה חילונית פרוצה נכנסת לתוך הגן עם ערימה של דפים בידה.

כשהיא נכנסה לחצר של הגן, ראיתי שמישהו מטעם הת"ת, שכבר ראיתי אותו כמה פעמים מגיע לגן לעשות פעילות עם הילדים, היה שם בחצר וקיבל את פניה. כנראה יש קשר בין הפעילות שלו עם הילדים לביקור הקלוקל הנ"ל.

פשוט רואים במוחש את החורבן, כיצד ההפקרות חוגגת בגנים שבהם לומדים ילדים של אברכים מהמשפחות הכי טובות, ומבצעים פעילויות אנונימיות שטיבן אינו ידוע.

ש.י. נוה יעקב ירושלים

(הפרטים המלאים שמורים במערכת)

תגובת המערכת

אין מילים לתאר את המצב הנורא המתואר בעדות הנ"ל מכלי ראשון, שהפך רח"ל לתופעה נפוצה במוסדות החינוך החרדיים. ניתן להתפלץ ממצב הזוי זה, שפרוצים ופרוצות (או אלו שנשלחים על דם) ממשרד החינוך, נכנסים לתוך מוסדות החינוך של ילדינו ומדריכים ומורים את ההוראות איך לחנכם, היתכן הדבר?! ההיתה כזאת מעולם?! היעלה על הדעת שחינוך ילדי ישראל בתלמודי התורה (!) נתון בידי אלמנטים שליליים וגועליים מסוג הנ"ל, היתכן?! הזעקה צריכה להדהד עד לב השמים, ולהרעיד את מיתרי הלב של כל מי שלב יהודי פועם בקרבו, ואשר עדיין לא הסתגל רח"ל למצב הבלתי נתפס השורר בשדה החינוך הבווער.

ומכאן תצא הקריאה והזעקה: הורים יקרים! עוררו התעוררו נא בעד ילדיכם, אל תשלימו עם מסירת החינוך של ילדיכם לידיהם של פורקי העול הבאים לטרופ את נשמותיהם הטהורות, והפקידו אותם אך ורק במקומות שמנותקים מכל קשר ושייכות למשרד החינוך ומתנהלים כפי שהתנהלו תלמודי התורה מאז ומקדם.

התוצאה... ילדי תרבות יון!

תגובה בתא הקולי:

שלו וברכה

בקשר למכתב על התרבות של משחקי הכדור שמתפשטת בחיידרים ומכניסה הווי חילוני. סיפרה לי אמא של חברים של ילדי בת"ת שזה אחד החיידרים החשובים בשכונה שלנו, שהבנים שלה ביקשו מהסבא שלהם שיקנה להם מתנה לא פחות ולא יותר: נעלי כדורגל!...

אמא משכונת בית-וגן בירושלים

הרצאה למורים ומורות ללא מחיצה!

לכבוד "קול החינוך"

בבית ספר בית יעקב לבנות של החינוך העצמאי בעיר... שיש בסמוך לו גם תלמוד תורה לבנים של החינוך העצמאי, הביאו דמות מסוימת להרצות הרצאה לצוות החינוכי, וההרצאה ניתנה באופן שהמורים והמורות ישבו ביחד ללא שום הפרדה וללא שום מחיצה! אני יודע את הדברים מעדות בכלי ראשון.

אם הגענו למצב שפורצים את הגדרות

בחמורות שבחמורות, אז מי יודע מה קורה במוסדות אלו בעניינים האחרים, חינוכיים ורוחניים וכל שאר הפרצות המצויות!?

ברכה ש.ר.

(הפרטים המלאים שמורים במערכת)

חיילת מורה? חרפה!

לכבוד מערכת קול החינוך שיחיו

אבקש בזה לתאר מה שקורה בבית ספר בית יעקב של החינוך העצמאי בעיר... בניהולה של הגב'...

חיילת שהתה בבית הספר לצורך העברת 22 שעות לימוד במשך כחודש ימים כשהיא מסתובבת כאחת המורות מכתה לכתה לצורך לימוד הנחיות פיקוד העורף, כך גם שהתה בחדר מורות כשהיא שותה איתן קפה בצוותא.

חלק מהמורות זעמו על המנהלת שאיננה דורשת ממנה לבוא בצורה יותר הולמת והיו מורות שזעמו על עצם התופעה החדשה, אך לימדו עליה זכות ותלו את הדבר בכך שהמנהלת צעירה ואין לה מספיק כוחות להתמודד. (והלוואי שזה לא היה ביטוי לחוסר הבנה בבעייתיות שבזה)

אברך בעל תשובה יקר שבתו סיפרה לו על כך, נחרד מהעניין ופנה למנהלת, שענתה לו בזלזול.

הוא שאל אותה למה לא יכלו למנות מורה שהיא תעביר את הנחיות פיקוד העורף, ונענה שהמפקחת דרשה שתהיה חיילת בדווקא.

הלה פנה לרב השכונה, הרב... והוא שלח את אשתו למנהלת לברר את העניין. והתשובה שהגיעה לאותו אבא היה, שהשנה אין מה לעשות וחייבים לסיים את מיכסת השיעורים ובתקווה שבשנה הבאה התופעה לא תחזור על עצמה..

האברך בעל התשובה שכאב על חוסר שיתוף הפעולה ויותר מכך מהזלזול שחלק מהאברכים הפגינו כלפיו כשעורר על הנושא.

השם והכתובת שמור במערכת

חנוך לנער - ע"פ דרכו של מי?...

לכבוד גיליון "קול החינוך"

לכבוד מערכת גליון קול החינוך - הגליון

החשוב למאוד שעומד בפרץ ומוכיח בשער על כל מיני הפרצות המתחדשות חדשים לבקרים ה"י.

שלום רב!

מצו"ב מסמך רשמי עם פרטים אישיים של תלמידים עד לפרטי פרטים שהגיע לידי באקראי ונראה שמדובר על פירצה חמורה שתוצאותיה מי ישרון.

מזכיר בתוכנית שנקראת "חנוך לנער" שמופעלת ע"י משרד החינוך אגף שח"ר - שירותי חינוך ורווחה, שדרכם מועסקים חונכים פרטיים לבחורים מתקשים בשי"ק, ועל החונך למלא את כל פרטי התקדמות החניך ושיתוף הפעולה והקשיים וכו', כשעליו לחתום על כך.

והסכנה המרובה הטמונה בזה אין מן הצורך לבאר לכם, שמשרד החינוך יודע ומעודכן ביותר עד לפרטי פרטים של התלמידים המתקשים, ובבוא העת יידעו ללחוץ עליהם או על רבותיהם, לפי רוח חוק הגיוס הידוע לשמצה העומד כיום - כסלו ע"ט - על השלחן, היל"ת להתגייס, ויידעו בדיוק מי הם החלשים ומה הן חולשותיהם וכו'. וכמובן שתוצאותיה ההרסניות של התוכנית יתבררו רק בדיעבד, כשהמשתתפים לפי תומם בכל התוכנית יהיו חכמים לאחר מעשה.

יתכן מאד שכבר התרעתם בעבר על זה או כגון זה, ושלחתי בכל זאת על הצד שלא.

כמובן שיש להעלים את כל הפרטים האישיים אם ברצונכם לפרסמו.

במחשבה שניה, אף אם כבר פרסמתם ע"ז בעבר, אבל רצוי מאד לפרסם זאת שוב כהיום - שכבר חלק נכבד מהציבור ובפרט החסידי ומחסידות סלונים בפרט - מודע הרבה יותר מהמתחולל בנושא הגיוס החמור!

בכבוד רב ובברכת התורה והיהדות שאתם משמרים לפליטה בעז"ה

הרוצה בעילום שם